

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2016 r. o nieudzieleniu Louvers Belgium Co. zamówienia w postępowaniu OIB.02/PO/2016/012/703 oraz żądania odszkodowanie w zakresie dotyczącym utraty zysku wynikającej z nieudzielenia zamówienia.
- 2) Żądanie odszkodowania zostaje oddalone jako prawnie oczywiście bezzasadne w zakresie dotyczącym kosztów i opłat dotyczących udziału Louvers Belgium Co. w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia OIB.02/PO/2016/012/703.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 sierpnia 2017 r. – Verband der Deutschen
Biokraftstoffindustrie/Komisja**

(Sprawa T-451/17 R)

**[Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Obliczanie poziomu emisji gazów cieplarnianych —
Biodiesel — Komunikat Komisji Europejskiej BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — Wniosek o zawieszenie
wykonania — Brak pilnego charakteru]**

(2017/C 357/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e. V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Stein, P. Friton i H.-J. Prieß)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Becker, J.-F. Brakeland i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzenia zawieszenia wykonania komunikatu Komisji z dnia 27 kwietnia 2017 r. BK/abd/ener.c.1(2017)2122195.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2017 r. – PC/EASO

(Sprawa T-181/17)

(2017/C 357/18)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: PC (przedstawiciel: adwokat L. Railas)

Strona pozwana: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zobowiązanie EASO do uchylecia i zniszczenia anonimowego, uwłaczającego godności ludzkiej dokumentu pochodzącego z uzasadnionej decyzji z dnia 15 czerwca 2016 r. oraz do wydania nowej decyzji odnoszącej się do antydatowanej decyzji EASO/ED/2015/358 oraz do wydanej na jej podstawie decyzji o zwolnieniu EASO/HR/2015/607, o których stwierdzenie nieważności skarżąca wniosła w sprawie T-610/16;
- zobowiązanie EASO do usunięcia oddzielnych akt osobowych i do prowadzenia względem skarżącej zgodnie z art. 26 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej tylko jednego zestawu akt osobowych, których dokumenty byłyby zgodne z regulaminem pracowniczym, oraz do usunięcia z akt osobowych skarżącej dokumentów pisemnych, których identyfikacja nie jest całkowicie pewna i które nie powinny tam figurować;
- zobowiązanie EASO do zbadania procesu powstania dokumentu EASO/ED/2015/358 oraz zobowiązanie zarządu EASO do podjęcia na mocy art. 29 [ust. 1] lit. b) i art. 31 ust. 6 rozporządzenia nr 439/2010 w sprawie utworzenia EASO środków w wyniku niewłaściwego administrowania przez EASO oraz zasądzenie na rzecz skarżącej odszkodowania w wysokości 30 000 EUR z tytułu naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej polegającego na tym, że EASO przyjęło niekorzystny dla niej środek indywidualny;
- zobowiązanie EASO do zbadania stosowania wobec skarżącej mobbingu w miejscu pracy oraz zobowiązanie zarówno EASO, jak i zarządu EASO do podjęcia środków wobec odpowiedzialnych za mobbing w miejscu pracy oraz zasądzenie od nich na rzecz skarżącej 30 000 EUR z tytułu tego długotrwałego zwinionego działania administracji;
- zobowiązanie EASO do zbadania przekazania poufnych dokumentów dotyczących skarżącej nieupoważnionym osobom trzecim oraz zobowiązanie EASO i zarządu EASO do podjęcia środków wobec odpowiedzialnych za przekazanie dokumentów oraz zasądzenie od nich na rzecz skarżącej 20 000 EUR z tytułu zwinionego działania administracji;
- zobowiązanie EASO do zbadania naruszeń Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz zobowiązanie EASO i zarządu EASO do podjęcia środków wobec odpowiedzialnych za naruszenia tego protokołu oraz zasądzenie na rzecz skarżącej 20 000 EUR z tytułu zwinionego działania administracji;
- zobowiązanie EASO do przywrócenia trwającego pięć lat odpłatnego stosunku zatrudnienia skarżącej, tak aby nadal istniał on w sposób nieprzerwany, oraz zasądzenie od EASO na rzecz skarżącej w ramach odszkodowania zapłaty wynagrodzenia, dodatków i składek emerytalnych obciążających pracodawcę za okres, w którym nie była ona zatrudniona, do czasu przywrócenia jej stosunku zatrudnienia;
- posiłkowo, w razie gdyby nie mógł zostać przywrócony stosunek pracy skarżącej, zasądzenie od EASO na rzecz skarżącej zapłaty wynagrodzenia, dodatków i składek emerytalnych obciążających pracodawcę za nieprzerwany okres pięciu lat;
- zasądzenie od EASO na rzecz skarżącej 30 000 EUR z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, to znaczy za zniewagę, której doznała ze względu na sposób, w którym EASO zastosowało prawo do wysłuchania wbrew duchowi art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; i
- zasądzenie od EASO zwrotu kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga opiera się na następujących zarzutach:

1. Po pierwsze, skarżąca była wielokrotnie i systematycznie narażona w miejscu pracy na mobbing, który organizował i którym sterował jej przełożony. Prowadziło to na przykład do nietypowych warunków pracy w okresie próbnym, który z tego względu był pozbawiony uczciwości oraz bezstronności i który był nacechowany autorytarną postawą, manipulacją i publicznie wyrażaną niemerytoryczną krytyką wobec skarżącej.
2. Po drugie, wydana przez EASO uzasadniona decyzja EASO/HR/2016/525 zawiera oparty na anonimowych oświadczeniach dokument, który w żaden sposób nie jest związany z zakończeniem stosunku zatrudnienia skarżącej i nie figuruje w aktach osobowych skarżącej.

3. Po trzecie, EASO pozbawiło skarżącą możliwości obrony w ten sposób, że nakazało sporządzić dokument EASO/ED/2015/358 z mocą wsteczną i naruszyło art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
4. Po czwarte, EASO zniesławiło skarżącą także poza EASO między innymi w ten sposób, że wysłało do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich uzasadnioną decyzję EASO/HR/2016/525, która zawiera bezpodstawny, nieistotny i niepotwierdzony dokument odnoszący się do skarżącej.
5. Po piąte, niezgodne z art. 17 i 19 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej EASO przekazało poufne dokumenty dotyczące skarżącej osobom trzecim, które nie były uprawnione do zapoznania się z tymi dokumentami.
6. Po szóste, EASO naruszyło zasadę spójności akt, jako że prowadziło dwa różne zestawy akt osobowych skarżącej i odmówiło wbrew art. 26 regulaminu pracowniczego urzędników Unii uznania za miarodajne nawet danych w otwartych aktach osobowych.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2017 r. – TK/Parlament

(Sprawa T-446/17)

(2017/C 357/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TK (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji

- stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 sierpnia 2016 r. odrzucającej wnioski skarżącej z dnia 28 kwietnia 2016 r.;
- o ile zaistnieje taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 5 kwietnia 2017 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 25 listopada 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia tytułem naprawienia krzywdy skarżącej, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 25 000 EUR;
- stwierdzenie nieważności decyzji Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2017 r. oddalającej zażalenie z dnia 16 stycznia 2017 r. ze względu na to, że nie naprawił krzywdy skarżącej i zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia tytułem naprawienia krzywdy skarżącej, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 25 000 EUR;
- obciążenie pozwanego całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zasadnicze zarzuty.

1. Zarzut pierwszy odnoszący się do decyzji z dnia 26 sierpnia 2016 r. i z dnia 5 kwietnia 2017 r. i składający się z trzech części:
  - w zakresie żądania stwierdzenie nieważności decyzji odrzucających pierwszy wniosek z dnia 28 kwietnia 2016 r., pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), naruszenia art. 296 TFUE, naruszenia art. 25 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz naruszenia obowiązku staranności;
  - w zakresie żądania stwierdzenie nieważności decyzji odrzucających drugi wniosek z dnia 28 kwietnia 2016 r., pierwszy zarzut dotyczy naruszenia art. 2 ust. 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego i naruszenia art. 41 karty;